

фінансового стану, стимулюванню інвестиційної активності, а й в кінцевому підсумку визначає результати функціонування національної економіки в цілому.

Як наслідок, надзвичайно підвищується відповідальність і самостійність господарюючих суб'єктів у сфері підготовки та прийняття рішень з управління фінансовими ресурсами, ефективність яких у значному ступені визначається умінням оцінювати та аналізувати вихідну інформацію.

ЛІТЕРАТУРА

1. Загородній А.Г. Фінансовий словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Т.С. Смовженко. – [4-те вид.]. – К.: Т-во «Знання», КОО; Л.: В-во Львів. банк. ун-ту НБУ, 2012. – 566 с.
2. Болховітінова О. Амортизаційна політика та перспективи оновлення основних фондів // Економіст. 2015. – № 7-9. – С. 54-59.
3. Волков О.И., Скляренко В.К. Экономика предприятия: Курс лекций. – М., 2013.
4. Партин Г.О., Завгородній А.Г. Фінанси підприємств: Навч. посібник.- Львів: ЛБІ НБУ, 2003.-265с.

Олег Неєнданк,

студент 7 курсу

Гуманітарно-економічний факультет

Наук. керівник: **А.А.Жигір**, проф. (БДПУ)

АНАЛІЗ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА

Актуальність теми полягає в тому що в даний час більшість підприємств відчують труднощі, пов'язані з процесом бюджетування. З цього в даній роботі розглядається питання що таке бюджетування як інструмент планування і управління господарською діяльністю підприємства, методи сприяючих підвищенню ефективності бюджетування на підприємстві.

Об'єктом дослідження є фінансові відносини, які виникають у процесі фінансового планування на підприємстві.

Предметом дослідження є фінансові відносини, що виникають у процесі фінансового-господарської діяльності підприємства, функціонують і трансформуються за допомогою фінансових механізмів і інструментів.

Методи дослідження – описовий, статистичного спостереження та порівняльного аналізу, факторного аналізу, ланцюгових підстановок.

Фінансовий аналіз це в першу чергу вивчення основних показників, параметрів, коефіцієнтів та мультиплікаторів, що дають об'єктивну оцінку фінансового стану організацій та вартості акцій компаній з метою прийняття рішень щодо розміщення капіталу, чи розробки фінансових планів на підприємстві. [1, с. 10]

Більш детально потрібно дослідити узагальнюючий показник

фінансової стійкості який являє собою надлишком або нестачу джерел формування запасів, що отримується у вигляді різниці між величиною джерел формування та вартістю запасів.

При цьому мається на увазі забезпеченість запасів такими джерелами, як власні оборотні засоби, довгострокові та короткострокові кредити, кредиторська заборгованість .

Для характеристики джерел формування запасів застосовується кілька показників, які відображають ступінь охоплення різних видів джерел:

1. Наявність власних оборотних засобів визначається за формулою:

$$НВ = \Phi_{1p.1495} - \Phi_{1p.1095},$$

$$НВ = 780-769 = 11$$

$$\text{або } ВОК=ВК-НА$$

де НВ – наявність власних оборотних засобів (власник обігових коштів);

2. Наявність довгострокових джерел формування запасів визначається шляхом збільшення наявних власних оборотних засобів на суму довгострокових зобов'язань:

$$НД = НВ + ДЗ = \Phi_{1p.1495} + \Phi_{1p.1595} - \Phi_{1p.1095},$$

$$НД = 780+223-769=234$$

де НД – наявність довгострокових джерел формування;

ДЗ – довгострокові зобов'язання.

3. Показник загальної величини джерел формування запасів дорівнює сумі власних оборотних засобів, довгострокових джерел та короткострокових зобов'язань:

$$НЗ = НД + КЗ = \Phi_{1p.1495} + \Phi_{1p.1595} + \Phi_{1p.1695} + \Phi_{1p.1700} - \Phi_{1p.1095},$$

$$НЗ = 780+223+25+769=1797$$

де НЗ – наявність загальної величини джерел формування;

КЗ – короткострокові зобов'язання.

Забезпеченість запасів джерелами їх формування дозволяє класифікувати фінансовий стан за ступенем його стійкості. Можливе виділення чотирьох типів фінансової стійкості. [2, с. 111]

Абсолютна стійкість фінансового стану, нормальна стійкість фінансового стану, нестійкий (передкризовий) .

Як висновок потрібно зазначити що фінансова стійкість вважається допустимою, якщо виконуються наступні умови:

- вартість виробничих запасів разом із вартістю готової продукції
- дорівнюють або перевищують суму короткострокових кредитів та залучених засобів, що беруть участь у формуванні запасів;
- вартість незавершеного виробництва разом із витратами майбутніх періодів дорівнюють або менше суми позикових і довгострокових джерел формування запасів.

Якщо ці умови не виконуються, то спостерігається тенденція до погіршення фінансового стану.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баканів М.І. Фінансовий аналіз: навч. посіб. [Текст] / М.І. Баканів. – К.: Кондор, 2009. – 296 с.

2. Магопець О. А. Фінансовий аналіз: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл., які навч. за освіт.-проф. прогр. магістра за спец. "Облік і аудит"/ О. А. Магопець [та ін.]. – Кіровоград: 2010. – 278 с.

3. https://ru.wikipedia.org/wiki/Финансовый_анализ

Дмитро Симоненко,
студент 6 курсу, гуманітарно- економічного факультету,
Наук. керівник: **С.А. Жваненко**, ст. викладач (БДПУ)

ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ В МАРКЕТИНГОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Постановка проблеми. В сучасних ринкових умовах для функціонування підприємств одним із важливих і необхідних завдань є ведення ефективної маркетингової діяльності, що дозволяє покращувати розвиток підприємства в цілому. Для вибору ефективних варіантів управління підприємством, його раціональної маркетингової діяльності необхідно прогнозувати можливі ситуації, впливати на них, вибираючи оптимальні варіанти рішень, спрямовувати його господарську діяльність на досягнення поставленої мети [3].

Аналіз останніх джерел досліджень і публікацій. Дослідження і розвиток теоретичних методів, а також практичне застосування економіко-математичного моделювання в маркетингу знайшли відображення в працях вітчизняних і зарубіжних авторів, серед яких: Вітлінський В.В., Єжова Л.Ф., Івченко Є.А., Калиниченко М.П., Макаренко Т.І., Пелещишин О.О., Орлов А.І., Турченко М.О. та ін.

Метою є дослідження ролі економіко-математичних методів у маркетинговій діяльності підприємства, розробка теоретичних і практичних рекомендацій щодо застосування математичних моделей у маркетингових дослідженнях та в управлінні економічними процесами.

Особливого значення сьогодні набуває питання про можливість і місце застосування математики в економічних дослідженнях, в управлінській та маркетинговій діяльності. Все більшого поширення набувають великі національні та міжнародні корпорації, організаційна структура яких складається із регіонально розподілених виробничих, логістичних та інших підрозділів. У таких умовах актуальним є питання злагодженої взаємодії структурних одиниць компанії, оптимального використання виробничих потужностей, складських площ, людських та фінансових ресурсів [2].

До оптимізаційних математичних моделей відноситься задача оптимального закріплення постачальників за споживачами – транспортна задача. Суть її полягає в тому, що запаси деякого продукту знаходяться на кількох пунктах постачання і цей продукт потрібно доставити в кілька пунктів споживання. Потрібно визначити, яку кількість продукту потрібно перевезти з кожного пункту постачання до кожного пункту споживання так, щоб забезпечити вивезення всього продукту з пунктів постачання, задовольнити потреби кожного пункту споживання і щоб сумарна вартість